

פ ר ר ט ו ק ו ל מ ס י 223
מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ד', ז' בתמוז, תשל"ב
(21.6.72), שעה 8.30

נ כ ח ר

חברי הועדה:

י. גולהשמייהט - יו"ר
ש.ז. אברמוב
א. אנקוריון
מ. אביזוהר
י. ארידור
מ. ביבי
מ. בן-פורת
מ. סורקיס
א. עופר
מ. פרוש
ש. פרידמן
ח. צדוק
י. קורן
י.ה. קלינגהופר

מוזמנים:

א. ידין - מטעם משרד המשפטים
מר קראפט - מטעם משרד הפנים
מר רוזנבלט - מטעם משרד הסגנים

פזכירת הועדה:

ר. מלחי

רשמה:

מ. טרלו

סדר היום:

- א. תיקונים ל- 1. חוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה,
תשל"ב-1972
2. חוק המחאת חיוכים, תשכ"ט - 1969.

ב. חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וכהונתו),
תשכ"ט - 1969

היו"ר י. גולדשמידט: אני פותח את הישיבה.

הצעת שר המשפטים בדבר תיקון טעות בחוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב - 1972

היו"ר י. גולדשמידט: אני מביא בפני הוועדה בקשה לתיקון שתי טעויות, הפובאות במכתביו של שר המשפטים מיום 30 לפאי ומיום 12 ליוני.

בחוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב - 1972, בסעיף 31 במקום "20(2)" יבוא "10(2)".

הדבר נבדק ונמצא נכון. אני מציע לוועדה לאשר תיקון כדי שאוכל להופיע בפני עליאת הכנסת והדבר יבוא על תיקונו.

הצעת שר המשפטים בדבר תיקון טעות בחוק המחאת חיובים, תשכ"ט - 1969.

היו"ר י. גולדשמידט: בחוק המחאת חיובים, תשכ"ט - 1969, בכותרת השוליים של סעיף 4, במקום "מותרות" יבוא "סותרות".

י.ה. קלינגהופר: מכקש שיחד עם ההסבר יובא גם לפנינו איך הונח העניין לקריאה שניה ושלישית.

ר. מלחי: הטופס שהונח על שולחן הכנסת, היה עם השגיאות.

י.ה. קלינגהופר: אני מבקש לבדוק אם הפרוצדורה שאנחנו נוקטים בה היא נכונה.

היו"ר י. גולדשמידט: אני מקבל את זה שהיה רצוי שנראה לפנינו את הנוסח של הקריאה השניה והשלישית.

ה ו ח ל ט

לאשר התיקונים שהוצעו ע"י שר המשפטים בחוקים:

חוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב - 1972 וחוק המחאת חיובים, תשכ"ט - 1969.

חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וכהונתו), תשכ"ט - 1969

סעיף 15

מ. בן-מורת: אני מקבל את ההצעה שיהיו ארבעה סגנים בתנאי שרק שלושה יקבלו שכר, ורק כאשר המדובר בערים הגדולות.

אשר להרכב האוכלוסים, אני מציע סעיף לא ברור, במידה ששר הפנים וועדת הפנים של הכנסת יגיעו לפסקנה שיש לחרוג, במקום מסוים, מוסרים להם את הסמכות לעשות זאת. כחי למנוע לחצים על שר הפנים בלבד, יהיה דרוש אישור של ועדת הפנים.

ש. פרידמן: לא אתייחס לבעיית השכר כי זה ימצא את מקומו בסעיף 18.

עמדנו תחת ההשפעה המדאיגה שיש תהליך של ריבוי סגנים, וכשרוצים לבלום את זה, מציעים חקיקה דרסטית. לדעתי צריך לשים לב לכמה התפתחויות פוליטיות המביאות לריבוי סגנים. דוקדסיה יוצרת בעיות קואליציוניות. אינני רואה בזה פסול כל כך חמור. צריך לתת אפשרות ליצור קאדר של אנשים שיהיו מסוגלים בעתיד לנהל את העיריה.

אני מציע מקסימום של חמישה סגנים. זה מאפשר לי גם לענות על בעיית החריגה בשל נסיבות מיוחדות. אינני צריך ליצור בחוק את המסגרת המילולית הדרושה כדי לבטא סיטואציה כפי שהוזכרה בויכוח. אני גם מאפשר תמרון יותר קל באשר לניהול העיריה.

מ. אביזוהר: אני אצטרף להצעות המינימליסטיות. אילו היה היה לי סיכוי שיצטרפו אלי, הייתי אומר שאני בעד שלושה סגנים. אני זבק בנוסח הכחול בהפחתה אחת: אני חושב שמספר גדול של סגנים רק נחוץ בעיר. ברשות מקומית זרכי הניהול אינם מחייבים את המספר הגדול של סגנים. זה מתקשר עם השכר. לכן אני בעד הגבלת הסגנים לשלושה בעיר, וברשות מקומית אחרת סגן אחד בלבד.

י.ה. קלינגהופר: אם יש דבר המוריד את קרנו של השלטון המקומי בציבוריות, אני חושב שזו האינפלציה של הסגנים. אינני מסתייג מעצם הרעיון של קואליציות, אבל יחד עם זה אני בעד צמצום מספר הסגנים עד כמה שאפשר.

ש.ז. אברמוב: הצעתי היא שמספר הסגנים בכל העיריות לא יעלה על שלושה, ואילו בשלוש הערים הגדולות מספרם יהיה ארבעה.

י. קורן: תומך בהצעת חה"כ אברמוב.

היו"ר י. גולדשמידט: השאלה של עיר או רשות מקומית אחרת, מוצאת פתרונה במספר התושבים, לכן אין צורך להזכיר זאת במיוחד.

מר רוזנבלט: צריך גם לקבוע את התאריך הקובע לגבי מספר התושבים. אנחנו מציעים שזה יהיה 31 בדצמבר.

מר קראפט: אילת היא חריג, היא עיר ויש בה 14600 נפש.

ה צ ב ע ה

- 7 - בעד ההצעה שמספר הסגנים יוגבל לשלושה
- בעד ההצעה שהמספר יוגבל לשלושה אולם
- 5 - בשלוש הערים הגדולות יהיו ארבעה סגנים

ה ו ח ל ט

להגביל את מספר הסגנים לשלושה.

הסתייגויות: לחה"כ פרוש ואברמוב

שר הפנים יקבע איך ומתי קובעים את מספר התושבים, ויביא את זה לאישור ועדת הפנים.

היו"ר י. גולדשמידט:

ענין התאריך אינו צריך להופיע בחוק עצמו. וכן מספר התושבים.

א. ידין:

אם משאירים את סעיף 15 כמו שהוא, הוא קובע חובה.

היו"ר י. גולדשמידט:

אינני בטוח אם זו היתה כוונת המציעים. חובת מינוי הסגנים תיחזר בעיה. זה צריך להיות מנוסח כך שזו רשות.

מ. אביזוהר:

ממלא המקום הוא חובה, והיתר הם זכות. התקנות של שר הפנים תהיינה רק הגבלה על

ח. צדוק:

המקסימום של סגנים.

ה ו ח ל ט

לנסח סעיף 15 כאפשרות ולא כחובה.

נציג משרד הפנים הפנה את תשומת לבנו לתאריך הקובע. אני חושב שבחוק צריך לקבוע את סמכות שר הפנים לקבוע את התאריך הקובע, אחרת אפשר לפרש את ההוראה כאילו מספר התושבים צריך להיות לפי הרגע האחרון. בחוק יסוד הכנסת אנחנו קבענו את היום הקובע במישרין או שיש הסמכה.

י.ה. קלינגהופר:

מפנה לסעיף 19 לפקודת העיריות.

מר רוזנבלט:

החוק הרשויות המקומיות (בחירות) מדובר על והיום הקובע. מספר התושבים הקובע הוא לפי פרסום של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, והיום הקובע שם הוא אי בניסן.

מר קראפט:

לא צריך לקבוע בחוק פרטים רבים מדי. ננסח את זה כך שבתוך הסמכת שר הפנים לוועדת הפנים יהיה כלול ענין התאריך. הצעת חה"כ קלינגהופר, שזכותו של שר הפנים לקבוע את היום הקובע - תוזכר בחוק. הגדמת היום הקובע תהיה בתקנות.

א. ידין:

אני מבקש מהחברים להביא לדיון כסיעותיהם את ענין מספר הסגנים, ולפחות בערים הגדולות לאפשר למנות ארבעה סגנים. אלה המתמצאים בהרכב הקואליציות, יודעים עד כמה שזה חשוב, וזה יכול לשבח את עבודת ראש העיר כאשר החוק הזה יכנס לתוקפו. אני מבקש שתגובו על כך ונביא את זה לדיון חוזר בוועדה.

מ. פרוש:

אני אציע רוויזיה בהצעת לקבוע מקסימום של שלושה סגנים ואילו כירושלים ייקבע מקסימום

א.ז. אברמוב:

ול ארבעה סגנים.

היתה הצבעה והיא קיימת. אם חבר יבקש רוויזיה והועדה תאשר - נדון בזה.

היו"ר י. גולדשמידט:

ה ו ח ל ט

סעיף 15 יהיה סעיף 16
הפלים "ובלבד שלא יפחת מאחד" יימחקו
הסעיף ינוסח כאפשרות ולא כחובה.
הנוסח המדויק עוד יובא לוועדה.

סעיף 18

היו"ר י. גולדשמידט: השאלה העיקרית היא, שמלישיקבע כסגן הוא יקבל שכר או לא.

חה"כ בן פורת הציע שמקסימום שלושה יקבלו שכר. שר הפנים יוכל לקבוע שלא כל שלושת הסגנים יקבלו שכר. כאשר קבענו להגביל את מספר הסגנים לשלושה, במילא הצעת בן פורת לא צריכה להווסף.

מ. ביבי: לפעמים נוסף לשכר יש הטבות כמו רכב צמוד ודברים אחרים. אני מציע לתת סמכות לשר הפנים לקבוע את ההטבות.

מר רוזנבלט: הפסיקה בעניין זה מאד קפדנית, והסעיף נראה לי מיותר.

י.ה. קלינגהופר: מה שכתוב היום בחוק לא צריך למנוע בעדן מלדון לגופו של העניין, אחר-כך נחליט מה עדיף.

האם כל סגן גם ממלא תפקידים אדמיניסטרטיביים נוסף לאלה שחבר מועצה צריך למלא? אם לא, אינני מבין מדוע הוא צריך לקבל שכר. השכר איננו צריך להינתן בעד נשיאת התואר, אלא אם האיש עוסק בתפקידים אדמיניסטרטיביים ברשות המקומית.

ח. צהוק: מציע למחוק את הסעיף. החוק הקיים בפקודת העיריות יחול. אם יהיה ריבוי סגנים, אפשר לקבוע שמקצתם יקבלו ומקצתם לא יקבלו שכר. היות והעמדנו את המספר המקסימלי על שלושה, אינני רואה צורך בסעיף זה.

היו"ר י. גולדשמידט: אין להעלות על הדעת שבעיר גדולה יהיו שלושה סגנים ושניים ילכו בטל. בעיר של 100,000 תושבים, עם כל הבעיות, לא יתכן שהם ילכו בטל.

אנחנו גם מרחיקים לכת בדבר מכונית. ראש העיר חייב להיות בעל מכונית כדי לסדר את עניני העיריה במסרדי הממשלה. איננו צריכים להספל לקטנות. זה לא מכוון לכתוב את זה בחוק. שר הפנים יכול לפקח על מדיניות ההוצאות, ואיננו צריכים לקבוע פרטים.

מ. פרוש: תומך בהצעת מר צהוק למחוק את הסעיף. מצטרף לדעת היו"ר שאיננו צריכים לעסוק בדברים פעוטים. אם יש פקוח בחוק הקיים - זה מספיק.

מ. אביזוהר: מסכים שהמזב הקיים עדיף על הנוסח הכחול. אני תומך בעקרון שהביע חה"כ קלינגהופר שתשלום שכר לסגן קשור במילוי תפקיד אדמיניסטרטיבי. יש אנשים שמוכנים להיות סגנים אבל אינם מוכנים למלא תפקידים אדמיניסטרטיביים ולוותר על עיסוקם מחוץ לעיריה. למה לשלם להם שכר?

מ. ביבי: מציע להעתיק את הסעיף לפקודת העיריות ונכניס גם את אלמנט ההטבות.

י.ה. קלינגהופר:
הייתי תומך בהצעת חה"כ צדוק אילו היה סיכוי סביר שנוכל להגיע לתיקון הסעיף הקיים, אך אני מעריך את זה בפסימיות. לכן אני סבור שכאן המקום לקבוע מסגרת שתגביל את שר הפנים. המסגרת צריכה להיות הזיקה של תשלום הכספים האלה למילוי תפקיד באדמיניסטרציה של העיריה ולא בעד התואר בלבח.

ה צ ב ע ה

בעה ההצעה למחוק את סעיף 18 - 7
נגדה - 2

ה ו ח ל ט

למחוק את סעיף 18.
הסתייגויות: לחה"כ קלינגהופר, אכיוזר וביני .

סעיף 17

מ. אכיוזר: פעם כתוב "קבעה" ופעם "מינתה", אני מציע מינוח אחיד.

ה ו ח ל ט

במקום סעיף 16 ייאמר "בסעיף 15",
וכן במקום המלה "מינתה" תבוא המלה "קבעה".

היו"ר י. גולדשמידט: בסעיף 13 דנו באצילת סמכויות, ודחינו חלק מהסיכום בפרשת הסגנים. אז נסען שהסגן ממלא המקום איננו פועל בתוקף אצילת סמכות אלא הוא ראש הרשות, עם כל הסמכויות. את החברה שארנו לנקודה הזאת. צריך להחליט אם ניתנת לו גם הסמכות לפי סעיף 11, שיכול להביא לדיון חוזר בהחלטת המועצה.

מ. בן-פורת: השאלה הזאת היא חלק מהשאלה הכללית שהחלטנו לדחות לסוף החוק - מה יהיה לגבי אותם 10% של ראשי רשויות שייבחרו במועצה, האם להם ניתן את כל הסמכויות שיינתנו לראשי הרשויות הנבחרים, או שלהם יהיו סמכויות אחרות. אני בדעה שצריך להבחין בין אדם שנבחר ע"י הציבור ישירות או ע"י המועצה. לא חשוב אם הוא סגן או ראש רשות. ממלא המקום שהפך להיות ראש רשות, נבחר ע"י המועצה. אני מציע להשאיר את זה לסוף הדיון בחוק.

היו"ר י. גולדשמידט: אני חושב שניטיב לעשות אם נכהיר את הדבר הזה כאן.

מ. אכיוזר: כדאי בשלב זה להכהיר את סעיף 13. הסמכות הזאת לא ניתנת לאצילה, היא נובעת מהמעמד המיוחד של הבחירה. לדעתי נסבך את השלטון המקומי אם נקבע סטטוס שונה לאותם 10% שייבחרו בדרך אחרת.

היו"ר י. גולדשמידט: בעיני ברור שראש רשות שנבחר בכל דרך שהחוק קובע, יש לו סמכויות לפי סעיף 11. השאלה אם יהיה ברור בחוק למעלה מכל ספק שמילוי מקום ע"י סגן, הכוונה היא לפי סעיף 17, ולא בגדר אצילת סמכויות.

מ. אביזוהר: מדובר בראש הרשות שזכות הוטו שמורה לו ולא לממלא מקומו. אפשר לתקן את סעיף 13 ולומר במפורש שזה איננו עובר לממלא המקום. אני עונה על שני הדברים האלה בחיוב. הזכות תינתן רק לראש הרשות. צריך להבהיר זאת בנוסח.

ח. צדוק: אני חושב שלא יתכן שקיימת סמכות לראש העיר שאינה נתונה לממלא מקומו כאשר ממלא המקום מכהן כראש העיר. כל הסמכויות הנתונות בידי ראש העיר, כשהוא איננו, וממלא מקומו מכהן, כראש הרשות, צריכות להיות לו אותן הסמכויות. הוא בא בנעליו של ראש העיר וכשהוא ממלא מקום הוא ראש העיר לכל דבר.

י.ה. קלינגהופר: אני חולק על הגישה של חה"כ צדוק וגישת היו"ר. עלינו לראות את הרקע לענין. מתן זכות ווטו משהה לראש העיר הנבחר במישרין ע"י כל תושבי המקום, זה חידוש מרחיק לכת. ממלא המקום לא נבחר ע"י תושבי העיר. אנחנו מעמידים את ראש העיר במעמד כמעט שווה עם המועצה, כי שניהם מבחינת שאיכת הסטטוס שלהם, נבחרו ע"י התושבים. מה שאין כן לגבי ממלא המקום. הוא נבחר בעקיפין ע"י הבוחרים, הוא נבחר ע"י המועצה שנבחרה ע"י הבוחרים. לכן הלגיטימציה שלו אינה עוד לגיטימציה, ולא צריך לתת לו את זכות הוטו. אם ייכתב בחוק שגם ממלא המקום ייבחר ע"י התושבים, אסכים לכך; אחרת זה נוגד את המבנה הרעיוני של החוק.

על כן אני מבקש שבסעיף 16 (שהוא עכשיו 15), תבוא התוספת שממלא המקום לא מקבל את זכות הוטו.

מ. בן-פורת: תומך בדעת חה"כ קלינגהופר.

י. קורן: סעיף 11 נותן סטטוס מיוחד לאיש הנבחר. אם נעדר ראש הרשות ויבוא ממלא מקום ודוקא אז יוכרע דבר חשוב שמערער את עצם המדיניות המוניציפלית, האם לא תהיה רשות לממלא המקום להביא לרוויזיה?

א. ידין: אילו היתה המועצה בוחרת את ממלא המקום כאשר ראש העיר נעדר, הייתי מבין את הטיעון של חה"כ קלינגהופר. החוק דורש שהמועצה מראש תבחר בממלא מקום. ממלא המקום נבחר ע"י המועצה אבל לפי הצעת ראש הרשות. מובן שהוא צריך להיות איש אמונו של ראש הרשות הנבחר ע"י התושבים. חה"כ בן-פורת דיבר על אותם 10% שייבחרו בדרך אחרת. אני הבנתי שלפי סעיף 8, גם אם הוא נבחר ע"י המועצה, הוא מקבל את זכות הוטו. לפי סעיף 11 השאלה יכולה להתעורר באותן רשויות שכראשן עומד אדם שלא נבחר לפי סעיף 8. באופן נורמלי, מי שממלא את מקום ראש העיר, מקבל את הסמכות הזאת. על כל פנים ברור לי שמקרים שלי ממלא מקום לממלא מקום הם שוליים, ואם נותנים את הזכות לממלא המקום יתנו את זה גם לממלא המקום הבא.

היו"ר י. גולדשמידט:
יש הבדל ממשי בין ראש העיר הנבחר
ע"י האוכלוסיה ובין ראש עיר שנבחר
ע"י המועצה. הראשון איננו בעל זכות הצבעה במועצה. ממלא
המקום הקבוע הוא בעל זכות הצבעה, והוא יגיש ווטו על הצבעה
שהיה שותף בה.

ש.ז. אברמוב:
אני חולק על זכרי חה"כ קלינגהופר.
מבחינת תורת המדינה הצרופה, הוא
צודק. אבל לפנינו דבר קונקרטי, והוא: כל עיקרו של החוק
איננו רק לבחור ראש עיר ע"י הציבור, אלא גם להעניק
לו סמכויות. נקודת המוצא היתה, שעיריות טובלות לא מעט
בגלל העדר סמכויות לראש העיר. אנחנו צריכים להיות נאמנים
להגיון של מסרת החוק, וזה מתן סמכויות; גם אם מבחינת תורת
המדינה הצרופה הדבר איננו כליל השלמות. אנחנו מעוניינים
למלא המקום להעניק מלוא הסמכויות כדי להגיע ליציבות במדיניות
העירונית. ממלא המקום של ראש העיר הוא נאמנו ולכן צריך
להעניק לו את מלוא הסמכויות שיש לראש העיר. יכולה להתעורר
שאלה, מה יקרה אם ממלא המקום ייעדר. המקרים נדירים מאד
ולא הייתי מציע לעסוק בזה. אני מציע להעניק לממלא המקום את
מלוא הסמכויות של ראש הרשות.

היו"ר י. גולדשמידט:
בישיבה הקודמת קבלנו החלטה (ע' 11
של הפרוטוקול), שממלא מקום ראש
הרשות ייבחר על פי הנאמר בסעיפים 128, 129, והיינו: רוב
של 51%. יכולה להיות טענה: למה לתת לו סמכות לערער על
החלטת הרוב במועצה. הוא יכול להתמרד נגד הרוב שכחר בו ולהסיל
וטו.

י.ה. קלינגהופר:
ספק רב אם היינו מחדשים את החידוש
של מתן זכות ווטו משהה לראש העיר,
אילו לא היתה כוונתנו לדאוג לכך שראש העיר ייבחר ע"י רוב
התושבים. אני רואה את הזיקה ההדוקה בין מתן זכות הוטו
והבחירה הישירה של ראש העיר, שמעמידה אותו במישור שבו נמצאת
המועצה. כל מי שלא נבחר בדרך ישירה, לא מגיעה לו זכות הוטו.
על כן לא צריך לתת לממלא המקום כוח כזה כנגד המועצה שקבלה את
ההחלטה ושהיא נבחרה ע"י התושבים.

פרופ' ידין שם את הדגש על האימון
של ראש העיר בממלא המקום. זה לא משנה את העובדה שהוא נבחר
בצורה עקיפה ורק על פי הצעת ראש העיר.

יתכן שיהיה צורך בממלא מקום לממלא
המקום. זה מקרה חריג, אבל בכל זאת יש פה הפרדה.

יתכן גם מקרה שממלא המקום פנה עורף
לסיעתו של ראש העיר וניתק את יחסי האימון בינו ובין ראש העיר.
גם אז תהיה לו זכות ווטו? הוא יוכל אז לעשות צרות צרורות...
אני בדעה שאין הצדקה לתת לממלא המקום את זכות הוטו.

מ. אביזוהר:
לא נאמר שהסגן הוא נאמנו של ראש העיר.
לפעמים הסגן נכפה על ראש הרשות.
לפעמים ראש הרשות איננו דוקא מהמפלגה הגדולה ואז הוא מנהל
מו"מ עם המפלגה הגדולה ומציע שהסגן יהיה ממפלגה זו. יתכנו גם
מקרים הפוכים, שהסגן עזב את מפלגתו ומצטרף לסיעת הרוב במועצה.

אנחנו רוצים שיתנהלו החיים העירוניים לפי דפוסים חדשים. אני בדעה שאת זכות הווטו צריך להעניק למי שזכה בבחירות ונהנה מסטטוס מיוחד.

היו"ר י. גולדשמידט: הסמכות לפי סעיף 11, שייכת לכל ראש רשות המכהן כראש רשות; בין אם נבחר ישירות ע"י התושבים ובין אם נבחר ע"י המועצה.

ה ו ח ל ט

זכות הווטו לפי סעיף 11 ניתנת לכל ראש רשות, בין אם נבחר בבחירות ישירות ע"י התושבים ובין אם נבחר ע"י המועצה.

היו"ר י. גולדשמידט: אני מבין שיש שתי עמדות לגבי הסמכות של ממלא המקום; בזמן שהוא מכהן כראש הרשות, הוא ראש רשות לכל דבר לרבות סעיף 11 ולמעט סעיף 11.

ה צ ב ע ה

5 - בעד ההצעה שממלא המקום הקבוע, כשהוא מכהן כראש הרשות, תהיינה לו כל הסמכויות לרבות הסמכות לפי סעיף 11

5 - בעד ההצעה שממלא המקום הקבוע, בשעה שהוא מכהן כראש הרשות, תהיינה לו מלוא הסמכויות של ראש העיר למעט הסמכות לפי סעיף 11

ה ו ח ל ט על שתי גירסאות.

מ. בן-פורת: לגבי רשויות מקומיות כמו מעלות או תרשיחה, אני מציע ששר הפנים יקבע את הסגנים בהתאם לאוכלוסיה ויסמיכו אותו - באישור ועדת הפנים - לקבוע חריג. אני מוכן גם לקבל את הענין ללא חריגים.

היו"ר י. גולדשמידט: בסעיף המסמך את שר הפנים - באישור ועדת הפנים - לקבוע את הדבר, נתנו לו גם סמכות לקבוע את היום. אולי נסמך אותו באותו סעיף גם לגבי חריגים מסוג זה.

י.ה. קלינגהופר: הנוקשות בענין זה - עדיפה.

היו"ר י. גולדשמידט: הבעיה קיימת ויכולה גם להתעורר בירושלים, אם לא תקבל הצעת חה"כ אכרמוב. אני לא חושב שבמציאות הישראלית יהיה נכון להכניס את עצמנו למצב שלא נוכל לצאת ממנו. לכן אני הייתי נוטה לקבל את הצעת חה"כ בן-פורת, לומר בחוק, ששר הפנים רשאי להציע - באישור ועדת הפנים - תוספת של סגן אחד על המספר הקבוע בחוק. לחילופין: להסמך את שר הפנים שבתקנות תהיה גמישות מסוימת.

המשך הדיון נדחה.

הישיבה נבעלה בשעה 11.00